

ת.פתיחה: 24/10/07 סדר דין: רגיל

בית משפט השלום בירושלים

בעניין: **מר שתאת (ת.ז. מס')**
תושב כפר יאטה, נפת חברון

ע"י עו"ד מואייד מיעארס
מוצ' אל-זהראא' 2
ת.ד. 1634 ירושלים 91016
טל: 02-6262638 פקס: 02-6289109

התובע

- נ ג ד -

1. **מנחם ליבני (ת.ז. מס' 007407646)**
קרית ארבע 305/5

2. **מדינת ישראל**

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב
רח' הנרייטה סולד 1, תל-אביב

הנתבעת

מהות התביעה: נזק רכוש ונזק גוף שלא לפי הפלתי"ד
סכום התביעה: 85,500 ש"ח.

כ ת ב ת ב י ע ה

1. התובע יהא מיוצג בתביעה זו ע"י משרדו של הח"מ, מטעם המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר, אשר כתובתו להמצאת כתבי בי-דין תהיה כמפורט בכותרת לעיל.
2. התובע הינו יליד שנת 20/4/68, נשוי, תושב כפר יאטה נפת חברון. בכל המועדים הרלוונטיים לתביעה זו עבד התובע בהובלות והיה משתכר סך של כ- 1,500 ש"ח ליום.
3. הנתבע 1 (להלן הנתבע) הינו תושב קרית ארבע, מראשי "המחתרת היהודית" בשנות ה-80, בעל עבר פלילי מכביד ביותר, בין השאר, עבירות רצח והנחת חומרי חבלה בכוונה לגרום מוות לתושבים הפלסטינים בשטחים הכבושים. הנתבע הורשע בעבירות חמורות ונשלח למאסר עולם, אך בעקבות בקשות חנינה שהוגשו לנשיא המדינה קוצרה תקופת המאסר ל- 7 שנים בלבד.
4. הנתבעת 2, מדינת ישראל (להלן הנתבעת), הינה והיתה בזמנים הרלוונטיים לכתב התביעה המפעילה ו/או המפקחת ו/או האחראית ו/או הממונה על פעולותיהם ו/או מחדליהם של כוחות הביטחון הפועלים מטעמה, לרבות חיילים ו/או שוטרי משמר גבול ו/או כוחות ביטחון אחרים (להלן ייקראו: **השוטרים** ו/או **שוטרי מג"ב**), וכן אחראית על פעולותיהן ו/או מחדליהן של רשויותיה השונות, בין היתר, רשות רישוי כלי נשק ורשות החקירה הפועלות מטעמה.
5. כמו כן הנתבעת, מדינת ישראל, היתה בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה בעלת השליטה בגדה המערבית ואחראית על הסדר והביטחון באזור, וכן על חייהם, שלומם ורכושם של התושבים המתגוררים בו.

האירוע:

6. ביום 8/6/03, בשעה 7:30 בבוקר או בסמוך לכך, בזמן שנסע התובע במשאית אחיו באזור בני נעים לכיוון התנחלות אדורא, הוא הבחין באדם, שהתברר לאחר מכן כי הוא הנתבע 1 (להלן הנתבע), שירד מרכב אשר עמד לפניו במרחק של כמה מטרים.

7. מבלי שהייתה כל סיבה לכך, וללא כל התראה מוקדמת, החל הנתבע לירות לעיבר התובע מנשק שהוא נשא עימו!!
8. למזלו של התובע, היריות לא פגעו בו אלא בחלקים שונים מהמשאית שבה הוא נסע. התובע יצא את המשאית במיידית והחל לרוץ במטרה להסתתר מידי הנתבע.
9. עקב ובגין האירוע שלעיל, סבל התובע ממצב של הלם וחרדה, והוא נותר במשך דקות ארוכות המום ומבוהל. לאחר כ- 10 דקות, עבר באזור גיפ צבאי, ככל הנראה חיילים. התובע עצר את הרכב והודיע לחיילים את אשר ארע, והוא ביקש כי יינקטו צעדים מידיים לתפיסת העברייך.
10. לצער הרב החיילים לא הקשיבו לקולו, ולאחר שהשיב להם התובע כי הוא לא נפגע ישירות מהירי ולא נגרם לו נזק גוף, מסרו לו החיילים "אז תקן את רכבך ולך הביתה!!!"
11. רק לאחר התערבות התובע ומי מטעמו, והגשת תלונה במשטרת מרחב חברון ביום האירוע, נפתחה חקירה אשר הובילה לתפיסת הנתבע והעמדתו לבסוף לדין פלילי. כפי שיתואר להלן, הנתבע הורשע ונגזרו עליו 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.
12. יש להדגיש, כי על אף עברו המכביד של הנתבע, וניסיונותיו החוזרות ונשנות לפגיעה בחיי אדם בשטחים, שבחלקם לצערינו הוא אף הצליח, ולמרות העובדה כי נגזר עליו, בין היתר, מאסר עולם עקב ובגין פגיעה בפלסטינים באירועים חמורים ביותר, הנתבעת הרשתה לו לשאת נשק ובכך הרשתה לו, במישרין ו/או בעקיפין, להמשיך לסכן ולפגוע בתושבים פלסטינים על לא עוול בכפם.

ההליכים הפליליים שננקטו נגד הנתבע:

13. עקב ובגין האירוע שלעיל, הוגש כתב אישום נגד הנתבע בבית המשפט המחוזי, וכו יוחסו כנגדו עבירות של גרימת חבלה במוזד לרכב, מעשה פזיזות ורשלנות, וכן צורף סעיף אישום לפיו המניע למעשים היה גזענות (תי"פ 173/03).
14. לאחר שהתנהל התיק בפני דן יחיד, וכאשר הגיע לשלב הסיכומים, הבחין בית המשפט הנכבד, בעקבות הערת ב"כ הצדדים, כי כל ההליכים שהתנהלו בתיק היו ללא סמכות היות וההרכב צריך היה להיות של 3 שופטים ולא דן יחיד כפי שהיה בפועל. עקב ובגין כך, החליט בית המשפט לבטל את ההליך!!
15. בעקבות ביטול ההליך כאמור, הוגש הליך נוסף בבית המשפט השלום כאשר הושמט מכתב האישום הסעיף המייחס לנתבע מניע של גזענות במעשיו (תי"פ 2785/04). בסופו של ההליך דן, החליט בית המשפט הנכבד (כבי השי דותן) לזכות את הנתבע מהעבירות שיוחסו לו!!
16. על פסק דינה של כבי השי דותן הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי אשר הפך את החלטתה והחליט להרשיע את הנתבע בעבירות שיוחסו לו (ע"פ 9652/05). בית המשפט שלערעור החליט להחזיר את התיק לבית המשפט השלום למתן גזר דינו בתיק.
17. ביום 4/12/06 החליט בית המשפט לגזור על הנתבע עונשי מאסר של 4 חודשים שירוצו בעבודות שירות וכן 4 חודשי מאסר על תנאי.
18. על גזר דינו של בית המשפט הנכבד הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי (ע"פ 40044/07) אשר החליט להותיר את גזר הדין על כנו.

תלונות התובע וטיפול המחלקה לחקירת שוטרים:

19. ביום האירוע שלעיל, פנה התובע אל משטרת מרחב חברון והגיש תלונה על אשר ארע כמתואר לעיל.

העתק אישור בדבר הגשת תלונה רצ"ב כנספח א'.

20. ביום 23/12/03, בעקבות פניית התובע למוקד להגנת הפרט, פנה המוקד אל משטרת מרחב חברון לקבלת עדכון בדבר החקירה המתנהלת וכן פרטי התיק שנפתח.

העתק פניית המוקד שלעיל רצ"ב כנספח ב'.

21. ביום 25/12/03 השיב מר שלמה אפרתי ממשטרת מרחב חברון, כי בעקבות תלונת התובע נפתח תיק פלילי מס' 2201/03 שהועבר לפרקליטות מחוז ירושלים שקיבל מס' 3071/03.

העתק תשובת מר אפרתי רצ"ב כנספח ג'.

22. בעקבות קבלת מידע על ביטול ההליך הפלילי בפני כבוד בית המשפט המחוזי, כמותואר לעיל, פנה המוקד להגנת הפרט אל עוזרת פרקליטות המדינה במשרד המשפטים בבקשה לדעת האם הם עומדים לחדש את ההליך הפלילי נגד הנתבע, וביום 14/7/04 השיב מר אסף רוזנברג, סגן בכיר בפרקליטות המדינה, כי הוחלט להגיש את התיק לבית המשפט השלום בירושלים תוך השמטת המניע הגזעני!!

תשובת מר רוזנברג רצ"ב כנספח ד'.

הטיעון המשפטי:

נטל הראיה:

23. יטען התובע, כי **מאחר** והתשתית העובדתית כולה ו/או רובה הנוגעת לעניין האירוע נשוא התביעה זנן ו/או הנסיבות המדויקות שגרמו לנזקי התובע נמצאת ו/או צריכה להימצא בשליטת ו/או בידיעת ו/או בחזקת הנתבעים ו/או הבאים מטעמם, הישירה ו/או העקיפה, וטרם הועברו במלואם לתובע ו/או למי מטעמו, **ומאחר** וממצאי החקירה שבוצעו מטעם הנתבעת בעקבות האירוע ובכללם ממצאי חקירת משטרת ישראל ו/או גורמים אחרים הפועלים מטעם הנתבעת מעולם לא בוצעו כראוי וכדין ו/או מעולם לא הושלמו דים ו/או בכל מקרה לא היה בהם כדי להבטיח את מיצוי הליכי החקירה עד תום לשם הבטחת העמדה לדין של כל הגורמים האחראים לעצם התרחשות האירועים שלעיל, **ומאחר** שבהתנהגות זו הגדילו הנתבעים, בין בעצמם ובין באמצעות הגורמים המוסמכים מטעמם, את נזקי התובע, **הרי** שבשל האמור לעיל, יש לראות בנתבעים, בנסיבות המיוחדות של המקרה עסקינן, כמי שגרמו לתובע בין בעצמם ובין באמצעות הגורמים המוסמכים מטעמה "נזק ראיתי" בכל הקשור להוכחת תביעתו של התובע כנדרש, וכי אי לכך ראוי להפוך את "סדר הבאת הראיות" בתיק, כך שהנתבעת תחל בהבאת ראיותיה תחילה ורק אחר כך התובע.

אחריות הנתבעים:

24. התובע יטען כי האירוע ונזקיו נגרמו בעקבות רשלנותם ו/או פזיזותם ו/או חוסר זהירותם ו/או קלות דעתם ו/או מחדלם ו/או הפרת חובות שבחוק ע"י הנתבעים ו/או מי מהם ו/או שלוחיהם ו/או הפועלים מכוחם ו/או בהנחייתם ו/או בפיקוחם ו/או מטעמם ו/או מי מהם, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:

- א. ביצוע מעשים שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, ו/או אי עשיית מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות,
- ב. תקיפה ו/או שימוש בכוח מכל סוג שהוא נגד גופו של אדם ו/או חייו ו/או ביטחונו ו/או רכושו שלא כדין;
- ג. מעשה או מחדל אסורים שגרמו נזק לאדם שלא כדין;
- ד. פגיעה באדם ברשלנות;
- ה. חריגה מסמכות תוך גרימת חבלה חמורה לגופו ו/או לרכושו ו/או גרימת נזק כבד לבריאותו של אדם אחר ו/או גרימת מותו;

- ו. הנתבעים לא פעלו כפי שאדם ו/או גוף סביר היה עושה, בנסיבות העניין, כדי למנוע את האירוע והנוק;
 - ז. הפרת אמונים;
 - ח. תקיפה ו/או גרימת חבלה ופציעה בכוונה מחמירה שלא כדין;
 - ט. שימוש בכוח ו/או בנשק ו/או באמצעים בלתי קשורים ו/או בלתי מידתיים ו/או בלתי ראויים, בנסיבות שאינן מצדיקות שימוש כזה;
 - י. חריגה מסמכות תוך גרימת נזק כבד לחייו, לקניינו, לכבודו ולנפשו של אדם;
 - יא. שימוש לרעה בסמכות, תוך עשיית מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר, בניגוד להוראות הפיקודיות ו/או הוראות ו/או הנחיות ו/או כללים ו/או דינים אחרים;
 - יב. מתן רשיון לשאת נשק בנסיבות שאינן מצדיקות ו/או אוסרות זאת;
 - יג. קיום ברשלנות פקודה או הוראה שניתנה, או התרשלנות במילוי תפקיד;
 - יד. עשיית מעשה מרמה או הפרת אמונים הפוגע בציבור ו/או ביזה;
 - טו. הימנעות במזיד ממילוי חובה המוטלת על פי דין, שלא הייתה כרוכה בסכנה גדולה;
 - טז. שימוש בכוח ו/או באיומים מכל סוג שהוא נגד גופו של אדם ו/או חייו ו/או נפשו ו/או קניינו שלא כדין;
 - יז. הפרת הוראת חיקוק במזיד, במעשה האסור לפי אותו חיקוק או בהימנעות ממעשה שעשייתו נדרשת לפי אותו חיקוק;
 - יח. הפרת הוראה שניתנה מאת פקיד או אדם הפועל בתפקיד רשמי ומוסמך לאותו עניין;
 - יט. ביזה;
 - כ. מעשה או מחדל אסורים שגרמו נזק לגופו ו/או חייו ו/או נפשו של אדם שלא כדין;
 - כא. גרימת נזק לאדם ברשלנות;
 - כב. ביצוע מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר תוך שימוש לרעה בסמכותו;
 - כג. התנהגות שאינה הולמת;
 - כד. רשלנותה של הנתבעת ביחס לאדם, שלגביו יש להם באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהגו, באופן שגרמו לאדם נזק;
 - כה. אי מניעת עבירות, ואי קיום הסדר הציבורי ובטחון הנפש והרכוש.
 - כו. הפרת הוראת חיקוק במזיד, במעשה האסור לפי אותו חיקוק או בהימנעות ממעשה שעשייתו נדרשת לפי אותו חיקוק;
 - כז. הפרת הוראה שניתנה מאת פקיד או אדם הפועל בתפקיד רשמי ומוסמך לאותו עניין.
 - כח. התנהגות המנוגדת להוראות הפיקוד העליון ו/או בניגוד להוראות מטכ"ל ו/או בניגוד להוראות פיקודיות ו/או מרתביות של צה"ל ו/או בניגוד להוראות שניתנו להם על פי דין ו/או בניגוד לחובות חקוקות שנועדו לשמור ולהגן על רכושם וקניינם של בני אדם מסוגו דל התוביע.
 - כט. לא מילאו את חובותיהם ו/או את ייעודיהם על פי הדין ולדאוג לביטחון תושבי האיזור והתובע בכללם.
 - ל. לא צפו, למרות שהיו אמורים לצפות, את האירוע ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לנזקים שלעיל, ואף על פי כן לא עשו כלום ו/או לא עשו מספיק למניעת התרחשות האירוע ו/או למניעת הנוק ו/או להקטנתו.
 - לא. פעלו לא כפי שגורם אחראי, זהיר ונבון היה פועל ועושה בנסיבות המקום והעניין והמקרה כדי למנוע את קרות המאורע.
 - לב. נהגו בניגוד לכללי הבטיחות והפרה חובה שבחוק.
 - לג. פעלו ברשלנות ו/או שלא כדין בכך שהתירו לנתבע לשאת נשק ולבצע את אשר ביצע שלא כדין.
 - לד. לא דאגו להקפיד ו/או להדריך ו/או לפקח על קיום הוראות הדין ו/או החוק ו/או הכללים הנוגעים למתן רשיונות נשיאת כלי נשק ו/או פיקוח ו/או הדרכו שלא כראוי את הוראות הדין הנ"ל ו/או לא נתנו הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידו כי אנשים המסורים להדרכתה, ידעו אותן או ישמרו עליהן;
 - לה. לא עשו את כל שביכולתם ו/או כל שהיה עליהם לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את המאורע ונזקיו ו/או להקטנתו ו/או פעלו בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמו לב ו/או לא השגיחו על האנשים המסורים לאחריותה;
 - לו. פעלו ברשלנות בכך שהתירו לנתבע לפגוע בחייו ו/או בנפשו ו/או ברכושו ו/או בבריאותו ו/או בכבודו של התובע שלא כדין;

לז. לא מילאה חובותיה ע"פ דין לדאוג לביטחון תושבי השטחים ;
 לח. פעלו ברשלנות ו/או שלא כדן בחקירת האירוע ובטיפול באחראים ;
 לט. פגיעה בזכויותיו החוקתיות של התובע המעוגנות בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו,
 והיווצרותה של "עוולה חוקתית";

25. על הנתבעים מוטלת החובה לגלות את כל המסמכים, הדו"חות, הפרטים, החקירות, הצילומים, והנתונים הנוגעים לאירוע נשוא התביעה. הנתבעים מתבקשים כ"כ לגלות את כל רישומי פעולות השטח של כוחות הביטחון ביום האירוע. לאור האמור לעיל, התובע שומר לעצמו את הזכות להעלות טענות נוספות ו/או משלימות ו/או מצטברות ו/או חלופיות עם הגשת המסמכים הנוגעים באירוע נשוא התביעה על-ידי הנתבעים.

נזקי התובע:

26. עקב ובגין האירוע שלעיל, סבל התובע מחרדה, מפחד, מבהלה ומהלם. האירוע החמור שלעיל, שלמזלו של התובע לא גבה מחיר הרבה יותר כבד, פגע קשות בנפשו והוא סובל, מאז האירוע, מדיכאון מתמשך ומחוסר ריכוז, וכן מזכרונות רעים ומסויטים.

27. התובע חווה את האירוע החמור שלעיל כל יום, והוא מדמיין תמיד היכן הוא היה יכול להימצא אם היריות היו פוגעות בו ולא רק ברכבו.

28. תקיפתו של התובע ע"י הנתבע הותירה את נפשו מצולקת, דבר הנלמד מעוגמת הנפש והסבל הנפשי הגדולים אשר פקדו את התובע לאחר המקרה. במעשיהם ו/או מחדליהם רמסו הנתבעים את כבודו של התובע, השפילו אותו ושברו את רוחו.

29. התובע ממשיך להרגיש, כי אין לו ערך כאדם, וכי חייו, רכושו וכבודו הינם הפקר לפורעי חוק רק בשל השתייכותו הלאומית. התובע ממשיך להרגיש מאוים, והוא נושא איתו רגשי פחד ובהלה עד לעצם היום הזה.

30. עקב ובגין האירוע שלעיל, התובע נאלץ לעבור בדיקות וטיפולים פסיכולוגיים, והוא צפוי להמשיך בהם בעקבות המוגבלויות והנכויות שנותרו בנפשו.

31. לא זו אף זו, עקב ובגין ההאירוע שלעיל, נאלץ התובע לקבל עזרה מבני משפחתו לעתים קרובות, והוא צפוי לקבל עזרה גם בעתיד לאור המוגבלויות שהוא ממשיך לסבול מהם.

32. כמו כן, עקב ובגין האירוע שלעיל נפגע רכבו של אחיו של התובע כמתואר לעיל, והוא נאלץ לתקנו ולהוציא עליו הוצאות רבות.

33. נזקיו של התובע הם כדלקמן:

א. נזק מיוחד:	
1. הוצאות רפואיות	10,000 ש"ח
2. נסיעות	5,000 ש"ח
3. עזרת הזולת בעבר	10,000 ש"ח
4. הפסד השתכרות בעבר	50,000 ש"ח
5. הוצאות תיקון רכב	10,500 ש"ח
סה"כ	85,500 ש"ח

ב. נזק כללי:

1. כאב וסבל
2. עזרת הזולת
3. אובדן כושר השתכרות בעתיד
4. טיפולים רפואיים ונסיעות בעתיד

34. חרף התנהגותם המבזה והבלתי חוקית של הנתבעים ו/או מי מהם ו/או מי מטעמם, כפי שתוארה בהרחבה לעיל, כבוד בית המשפט מתבקש לפסוק לטובת התובע, בנוסף לאמור לעיל, פיצויים עונשיים משמעותיים אשר ישקפו את חומרת המעשים ו/או המחדלים שבוצעו על-ידי הנתבעים ו/או מי מהם ו/או מי מטעמם.

35. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה דנן, בהתחשב בגובה סכום התביעה וכן המקום שבשלו אירע המעשה ו/או המחדל ו/או מקום גרימת הנזק.

36. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם, ביחד ולחוד, לשלם לתובע את מלוא נזקיו כמפורט לעיל, וכן לחייב את הנתבעים בתשלום הוצאות משפט, שכר טרחת עו"ד ומע"מ כדין והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום המאורע ועד ליום התשלום בפועל.

מואיז-מיעארי, עו"ד
ב"כ התובע